

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/469/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202901
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114202901.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25 proti odporcom 1/ W. T., štátnej občianke Slovenskej republiky, bytom v J., K. ul.č. XXXX/X a 2/ S. T., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, bytom v J., K. ul.č. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka popri odporcoch Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42362962, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie č. 7, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká ul.č. 36, o zaplatenie 724,71 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. marca 2015 č. k. 13C/91/2014-29, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka popri odporcoch **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi popri odporcoch trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 59,84 Eur zaplatením advokátovi vedľajšieho účastníka popri odporcoch, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 4. marca 2015 č. k. 13C/91/2014-29 okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcom zaplatiť mu sumu vo výške 724,71 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 724,71 € od 22.9.2013 do zaplatenia. Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznal. Uložil navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi popri odporcoch trovy právneho zastúpenia vo výške 118,98 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení okresný súd uviedol, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľ síce súdu predložil úverovú zmluvu s názvom - Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 15.6.2005, avšak z jej obsahu a ďalšieho listinného dôkazu - karty klienta súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý klasický úver, a to vo výške 464,45 € dňa 15.6.2005. Pojmovým znakom revolvingového úveru je totiž možnosť dlžníka čerpať úverové prostriedky do určitého úverového rámca (limitu), ktorý úver môže dlžník čerpať aj opakovane do predmetnej výšky za predpokladu, že splátkami úveru, ktoré realizuje tento úverový limit každomesačne do jeho výšky doplní. Z obsahu predloženej zmluvy vyplýva, že odporcovi mal byť poskytnutý úver vo výške 822,58€, pričom poskytnutá čiastka revolvingu mala byť 372,57 €, pričom podľa karty klienta dňa 15.6.2005 bola vyplatená len čiastka 464,45 €. V tomto smere súd tiež poukazuje na tvrdenie navrhovateľa, ktorý v žalobnom návrhu uviedol, že odporca v rade 2/ pristúpil k uvedenej zmluve ako spoludlžník v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, napriek skutočnosti, že obaja dlžníci vyplnili v predloženej zmluvnej formulári svoje údaje a zmluvu podpísali v ten istý deň. Z predložených dôkazov však súd nevedel ustáliť, či zo strany navrhovateľa ako veriteľa bolo plnené zo zmluvy zo dňa 15.6.2005, keďže predložená karta klienta a údaje v nej obsiahnuté tomu nezodpovedajú. Ak súd prisvedčí tvrdeniu navrhovateľa o tom, že odporcom boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3.072,44 eur, pričom nebolo preukázané, že by

išlo o plnenie, vyplatené na základe predloženej zmluvy z č.l. 7, navrhovateľ sa tak môže domáhať iba ich vrátenia titulom bezdôvodného obohatenia. Nakoľko však z dôkazov predložených navrhovateľom tiež vyplýva, že odporcovia mu uhradili sumu 5.850,33 €, súd nezistil, že by odporcovia mali ešte nejaké finančné prostriedky vrátiť. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal, že odporcovia majú povinnosť mu nejaké finančné prostriedky vrátiť či už z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere alebo iným titulom, okresný súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný. Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorý do konania vstúpil dňa 22.09.2014, súd konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia odmeny za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné podanie - vyjadrenie vo veci samej vo výške 51,45 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 16,08 € (8,04 € x 2). Trovy konania je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku do výroku o trovách konania podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že z napadnutého rozsudku nevyplýva, ktoré skutkové a právne okolnosti sú dôvodom priznania náhrady trov. Pripomenul, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade sa vzhľadom na spôsob a formu činnosti, ktorá spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta, javí len ako činnosť zameraná na generovanie trov právneho zastúpenia. Označil za minimálne nelogické, aby mal nejaký subjekt osobitné práva priznané zákonom na realizáciu vlastnej činnosti, avšak na jej vykonávanie nie je ani personálne, ani odborne pripravený. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

Vedľajší účastník popri odporcoch vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že navrhuje napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania potvrdiť. Vyjadril názor, že má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom a trovy konania boli z jeho strany vynaložené účelne. Zdôraznil, že súd správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne. Vedľajší účastník si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len "AT").

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Odvolačný súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdený paušálny vstup vedľajšieho účastníka dokonania bez vedomosti o merite veci, pretože z jeho vyjadrenia zo dňa 04.12.2014 vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi bola známa konkrétna špecifikácia uplatnenej pohľadávky a ďalších relevantných údajov (suma úveru, suma vrátená odporcami, výška ročnej úrokovej sadzby, konkretizácia zmluvy) potrebných na posúdenie dôvodnosti návrhu. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka preto považuje odvolací súd za vynaložené účelne.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktoré správne vo svojom rozsudku špecifikoval.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Toto právo si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia a to z odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu

(§ 13a ods. 2 písm. b) vo výške podľa § 10 ods. 1 vyhlášky t.j. 51,45 Eur a náhrady hotových výdavkov vo výške podľa § 16 ods. 3 vyhl. t.j. 8,39 Eur, spolu 59,84 Eur. Ich náhradu je navrhovateľ podľa § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka popri odporcoch. Lehota na plnenie bola určená v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. veta pred bodkočiarkou - 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.